

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

10 март 2004 година*

По дело T-177/02

Malagutti-Vezinhet SA, в съдебна ликвидация, създадена в Cavaillon (Франция), за който се явяват адв. B. Favarel Veidig и адв. N. Boron, avocats, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явяват г-жа M.-J. Jopczy и г-н M. França, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

с предмет запитване относно обезщетение за загуби и пропуснати ползи, претърпени от ищеца след приемането от Комисията на незабавно съобщение за предупреждение, с което се нотифицира за наличието на остатъци в ябълките от Франция и в което се съобщава името на ищеца като износител на въпросните стоки,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (втори състав),

в състав: г-н N. J. Forwood, председател г-н J. Pitting и г-н A. W. H. Meij, съдии,

секретар: г-н B. Pastor, заместник-секретар,

постанови настоящото

Решение

Съществени разпоредби и факти

Система на Общността за бързо предупреждение

1. Директива 92/59/ЕИО на Съвета от 29 юни 1992 г. относно общата безопасност на продуктите (ОВ 1992 г., L 228, стр. 24, по-нататък „директивата“) установява на ниво Общност общи изисквания за безопасност на всички стоки на пазара, които са насочени към потребителите или вероятно ще бъдат използвани от потребителите. В този смисъл директивата създава система за бърза размяна на информация при спешни случаи, които засягат безопасността на стоките. Това е „Система на

---

* Език на производство то: френски.

Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи” („RASFF”), в която договарящите държави по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), включително Република Исландия, която също взема участие.

2. Член 2, буква б) от директивата определя като „безопасен продукт” „всеки продукт, който при нормални или разумно предвидими условия на употреба, включително трайност, не представлява никаква опасност или само минимална опасност съответстваща на употребата му, считан за приемлив и съответстващ на висока степен на защита на безопасността и здравето на потребителите.”

3. Членове 5 и 6 от директивата определят задълженията и правомощията на държавите-членки по отношение на наблюдението на безопасността на стоките.

4. Член 7 от директивата предвижда:

„1. Когато държава-членка предприеме мерки за ограничаване достъпа до пазара на определен продукт или партида от продукт, или изиска изтеглянето на подобни от пазара, както е предвидено по член 6, параграф 1 от букви г) - з) тук, доколкото известяване не се изисква по конкретен законодателен акт на Общността, държавата-членка ще информира Комисията за ...

2. Комисията ще влезе в преговори със засегнатите страни по най-бързият възможен начин. След заключение от страна на Комисията в резултат на проведените консултации, че подобна мярка е обоснована, тя ще информира незабавно държавата-членка започнала действието и останалите държави-членки.”

5. Член 8 от директивата предвижда по отношение на системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи:

„1. Когато държава-членка приеме или реши да приеме спешни мерки за да предотврати, ограничи или наложи конкретни условия върху възможното разпространение на пазара или употреба, в рамките на територията си, на определен продукт или партида от продукт, поради сериозна и непосредствена опасност, която представлява упоменатия продукт или партида от продукт за здравето и безопасността на потребителите, тя следва незабавно да информира Комисията за това ...

2. При получаване на подобна информация, Комисията ще извърши необходимата проверка за да се увери, че тя съответства на разпоредбите на тази директива и ще я разпространи сред останалите държави-членки, които, от своя страна, незабавно ще информират Комисията за предприетите от тях мерки.”

6. Приложение I към директивата предвижда подробна процедура по прилагане на системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи.

Обстоятелства, предхождащи спора

7. Ищецът изнася плодове и зеленчуци от Франция, и по-специално за Нидерландия и Обединеното кралство.

8. От няколко фактури с дата м. август 2001 г. става ясно, че те продават на нидерландското дружество van den Bosch няколко кашони с ябълки от Франция, които са третирани с пестицида дикофол.

9. В четвъртък, 6 септември 2001 г., Комисията е информирана по Системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи от исландското лице за това, че компетентният исландски орган на 4 септември е решил да изтегли и да се разпореди с партидата ябълки с френски произход, разпространявана в Нидерландия, като спазва констатацията от 3 септември за наличието на ниво от 0,8 mg/kg дикофол в тези ябълки. Информацията, в която се заявява, че стоките са разпространявани от дружеството J. P. Viens SA през Нидерландия, и че исландският вносител ги е внесъл от нидерландското дружество Greevecetrus. Копие от резултати на анализа да приложени към това съобщение.

10. Общоприето е между страните, че разрешеното ниво на дикофол за ябълките е определено на 0,02 mg/kg по правилата на Общността за максимални нива на остатъците от пестициди в плодовете и зеленчуците в сила от времето на съществените събития, така че ябълките, анализирани от исландските органи през м. септември 2001 г. трябва да съответстват на максималното ниво.

11. В понеделник, 10 септември 2001 г., като следва консултациите с компетентната техническа служба, Комисията изпраща съобщението от исландските органи до лицата за контакт в държавите, които участват в системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, и като използва първоначалната нотификация, под номер № 2001/KL. Нотификацията гласи:

„остатъци от пестициди (дикофол) в ябълки от Франция през Нидерландия ... Стоката е върната и не трябва да се приема. Износител: JP Viens S.A. Лицата за контакт във Франция и Нидерландия са учтиво помолени да предоставят на службите на Комисията информация за възможното разпространение до другите членове на ЕЕА на съответните продукти”.

12. В петък, 14 септември 2001 г., Комисията получава електронно съобщение от нидерландските лица за контакт, което дава информацията относно различните страни, включени в разпространението на въпросните ябълки, включително ищеца. Комисията незабавно разпространява това допълнително съобщение с номер № 2001/KL-add01, на вниманието на лицата за контакт от системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи. Тази нотификация гласи:

„остатъци от пестициди (Дикофол) в ябълки от Франция през Нидерландия. Дружеството „Greve” (NL) упоменато в нотификацията получава ябълки от

дружество „Bosch”, което се намира в Alkmaar (NL), което на свой ред ги получава от упоменатото по-долу дружество:

Доставчик във Франция: дружество „Malagutti” в Cavaillon (FR)

тел. +33-4900-66767; факс: +33-490066768

Пратката е получена от дружеството „Greve” на 20-08-2001 и не е останала стока. Разпространението все още се разследва.

Как се намесва името „Viens” е непълно неизвестно.”

13. На 17 и 18 септември 2001 г. две британски агенции (Дирекция безопасни пестициди и дружество пресни продукти) изпращат съобщения, в които предупреждават за опасност, свързана с наличието на дикофол в ябълките, изнесени от ищеца. Тези съобщения да изпратени до основните играчи в системата за разпространение в Обединеното кралство, като изрично заявяват, че стоките на ищеца не трябва да бъдат внасяни или пласиране на пазара.

14. В последствие ищецът разбира, че цялата търговия в Обединеното кралство е прекратена. Двете пратки ябълки, които вече са изпратени, са върнати във Франция и ищецът е принуден да плати транспортните разходи по връщането и разходите по складирането в Обединеното кралство. Продажбата на третата пратка е отменена. Всички тези пратки са продадени на цени под тези, които преобладават в Обединеното кралство.

15. На 19 септември 2001 г. френските власти вземат проби от складовете на ищеца от същата категория ябълки като тези, занесени в Исландия.

16. На 20 септември 2001 г. ищецът изпраща факс до Комисията, в който заявява, че никога не е изнасял ябълки за Исландия и иска формално оттегляне на Комисията. На 25 септември 2001 г. той оспорва основанията, въз основа на които е изпратено съобщението и информира Комисията за претърпените щети.

17. На 26 септември 2001 г. френските власти нотифицират лицето за контакт на Комисията за системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи за резултатите от анализа, извършен от тях на проби от ябълките на ищеца от 19 септември. Нотификацията посочва, че:

Френските служби, които извършват наблюдението взеха проби в помещенията на засегнатото предприятие ... Не беше открит дикофол в пет от анализирани проби.”

18. Също на 26 септември 2001 г., Комисията предоставя пълния текст на това съобщение, като посочва, че е получено от лицето за контакт във Франция на вниманието на лицата за контакт от RASFF като допълнителна нотификация (№ 2001/KL-add02), която гласи:

„ изходът от разследването във Франция – анализ за откриване на остатъци от пестициди, извършено във Франция в предприятието, упоменато в нотификация 2001/KL-add01, на 5 проби даде негативен резултат (не е открит дикофол). На лицето за контакт в Нидерландия му е учтиво припомнено за искането за предоставяне на придружаващи документи на въпросната пратка.”

19. На 29 ноември 2001 г. Комисията получава искане за компенсация за щети „претърпени от разпространението чрез системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, на съобщение относно наличието на дикофол в по-големи от максимално допустимите количества в ябълките, които са изнесли.

20. С писмо от 3 април 2002 г., Комисията отхвърля това искане за обезщетение.

Процедура и искания на страните

21. При тези обстоятелства ищецът предявява настоящия иск с искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 10 юни 2002 г.

22. След изслушване на доклада на съдията докладчик, Първоинстанционният съд (втори състав) решава да започне устната фаза на производството.

23. Страните представят устните си аргументи и своя отговор на въпросите на Съда по време на заседание на 4 ноември 2003 г. По този повод Комисията завежда документ. След като се съобщава писменото становище на ищеца по този документ, устната фаза на производството приключва на 1 декември 2003 г.

24. Ищецът заявява, че Съдът:

следва да нареди на Комисията за плати обезщетение от 704 998,74 EUR като компенсация за претърпените щети;

следва на нареди на Комисията да заплати съдебните разноски.

25. Комисията заявява, че Съдът следва да:

отхвърли иска като недопустим или като неоснователен;

нареди на ищеца да заплати съдебните разноски.

По допустимостта

26. Въпреки, че не е повдигнал формално възражение за недопустимост, Комисията счита, че искът е недопустим.

27. Съобщението на Комисията до държавите-членки на информацията, получена съгласно член 8 от директивата става във връзка с вътрешното сътрудничество с националните агенции, които отговарят за прилагането на законодателството на Общността, а именно системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи. Такова сътрудничество не може да доведе до понасяне на отговорността на Общността към лицата, тъй като системата за предупреждение е в основата си започване на инициативата и съответно на анализа, направен самостоятелно от националните власти.

28. Следователно ищецът следва да се позове на въпроса за юрисдикцията, която има националният съд. Въпросът за обезщетението от националната агенция за щетите, причинени на частни лица от националните агенции, или поради нарушаване на законодателството на Общността или с действие или бездействие, които противоречат на националното право, трябва да бъде определен от националните съдилища (Решение на Съда от 13 февруари 1979 г., Granaria, 101/78, Recueil, стр. 623). Ищецът по никакъв начин не доказва, че исканията за обезщетения, повдигнати пред националните съдилища от някоя от участващите държави не могат да му помагат да получи справедливо обезщетение за въпросните щети.

29. В този смисъл, е достатъчно да се каже, че незаконосъобразното поведение, което обжалва ищецът по настоящото дело, е това на Комисията и не може да се разглежда като присъщо на националните агенции.

30. Ищецът твърди, че Комисията трябва да изпълни своя част във връзка със системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи: съгласно член 8, параграф 2 от директивата и приложението към нея, се изисква да се провери дали получените съобщения съответстват на разпоредбите на директивата и да се прецени дали съответният риск е достоверен и е непосредствен и сериозен, преди тези съобщения да бъдат изпратени на другите държави-членки. Тези проверки и оценки и въздействията от предупреждението са изцяло отговорност на Комисията. Според ищеца, ако Комисията незаконосъобразно е направила името на ищеца публично във връзка със системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, агенцията в Обединеното кралство, която е поискала тези стоки да бъдат изтеглени и е действала на основата на официални съобщения за предупреждаване, разпространени от Комисията, не би искала изтегляне, което да ѝ причини сериозни щети.

31. По този начин ищецът привежда съответните причини, за да покаже, че поведението на Комисията е такова, че води до неблагоприятно влияние върху неговите търговски интереси и причинява понесените щети (вж. в този смисъл Решение на Съда от 28 януари 1986 г., COFAZ и др./Комисия, 169/84, Recueil 391, точка 28). Следователно искът трябва да бъде обявен за допустим, тъй като въпросът дали поведението, за което е обвинявана Комисията е в действителност незаконосъобразен, се разглежда по съществуването на делото.

По съществуващото на спора

32. Според установената съдебна практика извън договорната отговорност от страна на Общността е предмет на редица условия: незаконосъобразност на поведението, заявено срещу институциите на Общността, действителна щета и наличие на причинна връзка между поведението на институцията и заявените щети. Ако едно от тези условия не е изпълнено, целият иск трябва да бъде отхвърлен и не е необходимо да се разглеждат другите условия (вж., по-специално Решения на Съда от 13 декември 1995 г., *Exporteurs in Levende Varkens* и др./Комисия, T-481/93 и T-484/93, *Rescueil*, стр. II-2941, точка 80 и Решение от 24 април 2002 г., *EVO/Съвет и Комисия, T-220/96, Rescueil*, стр. II-2265, точка 39 и цитираната съдебна практика).

33. По настоящето дело е необходимо първо да се разгледат всички различни доводи, представени от ищеца, за да докаже, че поведението, за което е обвинена Комисията е незаконосъобразно.

Доводи на страните

34. По отношение на ябълките, които той изнася през 2001 г. ищецът твърди, че правилата, които се прилагат на национално ниво и на ниво Общност определят (максимално) ниво на дикофол от 1 mg/kg по времето, когато тези ябълки са третирани, което е през м. януари 2001 г. Изискванията за намаляване на нивото на дикофол на 0,02 mg/kg са посочени по отношение на Франция към 8 февруари 2001 г, публикувани в *Journal officiel de la République Française* на 3 април 2001 г. Разпоредбите на Общността, които предвиждат намаляване на нивото на дикофол до 0,02 mg/kg не влизат в сила до 1 юли 2001 г. Следователно изискването за намаляване на нивото на дикофол влиза в сила след като въпросните ябълки са вече разпространени на пазара.

35. Ищецът твърди, че поведението на Комисията е незаконосъобразно, тъй като правното изискване да се консултира с него преди да разпространи оспорваното предупреждение, съгласно член 7, параграф 2 от директивата, не е спазено. Доколкото се отнася до ищеца, няма съмнение, че агенциите в Обединеното кралство всъщност са действали въз основа на съобщенията за предупреждение, разпространявани от Комисията и ако не са тези съобщения, те няма да поискат изтегляне на стоките на ищеца.

36. Ищецът добавя, че неизпълнението на задължението да се консултира представлява нарушение на правото на защита, и че разпространението на неговото име, адрес и други данни противоречи на принципа на поверителност.

37. Комисията също така проверява дали мерките, приети от исландските власти, са в съответствие с принципа на пропорционалност. Мерките са възможно най-ограничителни, тъй като стоките са иззети от пазара и е трябвало да бъдат на разположение.

38. Ищецът набляга, че няма доказателства за произхода на стоките, които са проверени. Съобщението, което Исландия изпраща, се е отнасяло до ябълките, изнесени от друго френско предприятие, J. P. Viens SA. Следователно не е сигурно, че ябълките, които са проверени в Исландия, са идвали от ищеца.

39. Ищецът твърди, че съобщението, изпратено от исландските органи, не посочва, че съществува сериозен и непосредствен риск, само че максималното ниво на дикофол е превишено в една партида ябълки, която е проверена. Освен това, Комисията не започна съответната процедура при случай на сериозен и непосредствен риск.

40. Според ищеца една бърза проверка би доказала, че извършените анализи разкриват ниво на дикофол; в съответствие с действащите към момента правила ябълките са третирани и потребителите не са изложени на никаква опасност. Извършените от френските лаборатории анализи през м. септември и м. октомври 2001 г. показват, че ябълките, предназначени за пазара в Обединеното кралство, са съответствали напълно на разпоредбите на Общността. Тези анализи не са направени в същите партии като тези, които са предмет на проверка от страна на исландските органи, ищецът счита, че техните отрицателни резултати навеждат на сериозното предположение, че стоките, които те разпространяват, съответстват на правните изисквания.

41. Комисията посочва, че системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи изисква от нея да разпространява всички съобщения, които се отнасят до храна, която не отговаря на правилата за безопасна храна. След като е информирана от исландското лице за контакт за откриване на остатъци дикофол, които превишават максимално разрешеното ниво в ябълки от Франция, тя е длъжна да разпространи исландското съобщение за предупреждение. Обратно на това, което ищецът твърди, стока, която съдържа нива на дикофол, което надвишава, разрешеното от законодателството на Общността, не е безопасно за стоката.

42. Следователно никоя от повдигнатите жалби срещу нея от ищеца не са обосновани.

Съображения на Съда

43. На първо място трябва да се отбележи, че директивата определя две различни процедури за проверка на безопасността на стоките и за приемането на съответните мерки в случай на откриване на опасни стоки.

44. Първата процедура, въведена с членове 6 и 7 от директивата, позволява на националните органи да разпространяват на пазара стоки, които отговарят предварително на условия, създадени, за да гарантират безопасността на стоките, да забраняват разпространението на пазара на стоки, за които е доказано, че са опасни и да организират изтеглянето от пазара на опасните стоки, които вече са

разпространени на пазара (член 6, параграф 1, букви г), ж) и з)). Когато националните власти предприемат една от мерките, предвидени в член 6, параграф 1, те информират Комисията за мярката и възможно най-бързо Комисията трябва да започне консултации със заинтересуваните страни, за да се извърши проверка относно това дали мярката е оправдана и незабавно информира националните органи (член 7).

45. Втората процедура, въведена с член 8 от директивата и с приложението към нея, се отнася до спешните ситуации на ниво Общност: когато националните органи приемат или планират да приемат спешни мерки, за да предотвратят разпространението на пазара на стоки поради сериозната и непосредствена опасност, която представляват тези стоки за здравето и безопасността на потребителите, тя трябва незабавно да информира Комисията за тях и при получаването на тази информация трябва да провери дали съответства на разпоредбите от настоящата директива и след това да я изпрати на другите национални органи, които от своя страна трябва веднага да информират Комисията за всички предприети мерки (член 8). Подробната процедура от системата за бързо предупреждение е предвидена в приложението към директивата.

46. По този начин, веднага след като установят сериозна и непосредствена опасност, чието действие излиза или може да излезе извън тяхната територия, националните органи незабавно информират Комисията, при възможност след извършване на консултации с производителя или разпространителя на съответните стоки. По-специално, съобщението трябва да съдържа информация, с която да се определи стоката и веригата за доставка, когато тази информация е налице, и набляга, че скоростта, с която тази информация се предава, е съществена част от системата (точки 3 и 4 от приложението). От своя страна, като проверява съответствието на получената информация с член 8 от директивата, Комисията се свързва със страна, която я нотифицира, ако е необходимо, и след това незабавно представя информацията по телекс или факс на съответните органи в другите държави-членки (точка 7 от приложението).

47. По настоящето дело, от използваната от исландските органи форма, става ясно, че последните са се свързали с Комисията посредством системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, а не за да я питат дали изтеглянето и доставката на внесените от Франция през Нидерландия ябълки, са оправдани съгласно членове 6 и 7 от директивата. Тъй като тези ябълки са съдържали дикофол на ниво 40 пъти по-високо от максимално допустимото ниво и три страни, а именно Франция, Нидерландия и Исландия, са участвали в тяхното разпространение на пазара, исландските органи са наясно със становището, че е необходимо да се информира Комисията, и че е имало опасност и другите ябълки да съдържат същото ниво дикофол при разпространението си на пазара в другите страни. След като е била информирана, Комисията също е действала точно в границите на системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи като е предала съобщението за предупреждение на Исландия и

последвалото съобщение на всички лица за контакт от системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи.

48. Следователно настоящото искане за обезщетение може да се отнася само до отговорността за това, че Комисията има съгласно системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи. Въпреки това не може законосъобразно да се търси обезщетение за щети, причинени от факта, че на 4 септември 2001 г. исландските органи са изтеглили съответните ябълки от пазара и разпореждането с тях.

49. В това отношение, следва да се отбележи, че на тази дата името на ищеца все още не е упоменато и ищецът не е определен като възможен износител на въпросните ябълки. Освен това, Комисията не е информирана до последно за предприетите от исландските органи мерки, така че не може са бъде отговорна в този смисъл. Това, което конкретно се случва с тези ябълки в Исландия, е несъществено относно изхода по настоящето дело и жалбата, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност трябва да бъде отхвърлена.

50. Що се отнася до системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, в общи линии ищецът твърди, че няма доказателства, че той е износителят на ябълките, които исландските органи не приемат. Той твърди, че ако Комисията е изпълнила задълженията си да провери произхода на ябълките преди да задейства системата за бързо предупреждение, би установила, че той не участва. Той също така твърди, че Комисията не е разгледала дали въпросните ябълки в действително са представлявали сериозна и непосредствена опасност за здравето, тъй като основният факт, че максимално допустимото ниво на дикофол е надвишено, не е достатъчен в това отношение. Той добавя, че при всички случаи, както показва извършеният във Франция анализ през м. септември и м. октомври 2001 г., една бърза проверка би доказала, че ябълките, който той е изнесъл не надвишават максималното допустимо ниво.

51. В този смисъл, следва да се посочи, че съгласно системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи само националните органи, а не Комисията, са тези, които отговарят за установяване на това дали съществува сериозна и непосредствена опасност за здравето и безопасността на потребителите, която предвижда, че националните органи трябва от една страна да „преценят по същество всеки отделен случай”, тъй като „е невъзможно да се определят конкретни критерии относно какво точно представлява непосредствена и сериозна опасност” и от друга страна, „се стремят да получат максималната информация за стоките и характера на опасността, без това да представлява компромис с необходимост да се бърза” (параграфи 2 и 3 от приложението към директивата). В допълнение, задължение на националните органи е след като са установили сериозна и непосредствена опасност, чието действие излиза или може да излезе извън тяхната територия, незабавно да информират Комисията и да ѝ предоставят информация за определяне на стоката и връзката за доставка (параграф 4 от приложението към директивата).

52. Доколкото параграф 7 от приложението към директивата изисква Комисията да проверява „съответствието на получената информация с член 8 от директивата”, това задължение се ограничава до проверка на това дали информацията, като такава, е обхваната от тази разпоредба, а точността на констатациите и анализите, които позволяват на националните органи да изпратят тази информация, не трябва да бъде проверявана. Както беше посочено по-горе, отговорността за тези констатации и анализи лежи върху националните органи. Следователно Комисията нито е имала задължението преди да разпространи съобщението си от 14 септември 2001 г. да извърши проверка дали неприетите от Исландия ябълки са всъщност тези, които са изнесени от ищеца, нито е имала съответното правомощие за това.

53. Доколкото се отнася до предупреждението за опасност за здравето на потребителите, е достатъчно за него да има достоверно доказателство за наличие на връзка между ищеца и нежеланите от Исландия ябълки. Информацията, събрана и предадена от исландските органи, се отнася за ябълки с френски произход, внесени през Нидерландия, и по-специално, упоменава името на нидерландското предприятие Greevecetrus. След това в информацията, предоставена от нидерландските органи допълва данни относно предприятията, участвали в разпространението и упоменава името на предприятието „Greve” (Нидерландия), предприятието „Bosch”, регистрирано в Alkmaar (Netherlands) и името на ищеца. Както става ясно от фактурите с дата м. август 2001 г., представени от самия ищец, последният е изнасял ябълки с френски произход за нидерландското предприятие van den Bosch в Alkmaar. При тези обстоятелства, не може да се приеме, че в своето съобщение от 14 септември 2001 г., основано на информацията, получена от нидерландските органи, Комисията е разпространила информация, която не е достоверна.

54. Ако в този смисъл остане някакво съмнение, трябва да се посочи, че съгласно принцип на предпазливост, които доминира при въпросите относно защитата на общественото здраве, компетентният орган е длъжен да предприеме съответните мерки, за да предотврати потенциалната опасност за общественото здраве без да чака да бъдат доказани наличието или сериозността от опасността (вж. в този смисъл Решения на Съда от 11 септември 2002 г., Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99, Recueil, стр. II-3305, точка 139 и цитираната съдебна практика, и Решение от 21 октомври 2003 г., Solvay Pharmaceuticals/Съвет, T-392/02, Recueil, стр. II-0000, точки 121 и 122). Ако е необходимо да се чака извършването на всички проверки преди да бъдат приети такива мерки, принципът на предпазливост би бил лишен от смисъл (Pfizer Animal Health/Съвет, цитирано по-горе, точки 142, 386 и 387). Тези доводи също се прилагат в случаите на процедура за бърза информация като тази, въведена с директивата. Ищецът, който е жертва на тази система за предупреждение, въведена за да предпази здравето на човека, трябва да приеме нейните неблагоприятни икономически последици, тъй като защитата на общественото здраве трябва да е с предимство пред икономическите съображения (Solvay Pharmaceuticals/Комисия, точка 121, и Pfizer Animal Health/Съвет, точка 456).

55. Въпреки, че в този смисъл ищецът твърди, че основно надвишаването на максималното ниво на дикофол от 0,02 mg/kg не винаги представлява сериозна и непосредствена опасност за здравето на човека, особено след като нивото от 1 mg/kg преди това е било разрешено, е достатъчна за него да посочи от една страна, че Комисията не е тази, която поставя под съмнение, във връзка със системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, констатациите и анализите, които позволяват на националните органи да приемат съществуването на сериозна и непосредствена опасност, която изисква задействането на тази система и от друга страна, всички приемат, че въпросните ябълки са съдържали 0,8 mg/kg дикофол, като се има предвид, че максимално допустимото ниво е било 0,02 mg/kg. Ищецът, който не оспорва съгласно член 241 ЕО законосъобразността на разпоредбите, които установяват максималното ограничение, по никакъв начин не доказва, че консумацията на ябълки с ниво на дикофол 40 пъти по-високо от максимално разрешеното ниво, не би имала никакво вредно въздействие върху здравето на потребителите, въпреки че научните изследвания по въпроса са доказали, че е необходимо да се замени предишното максимално ниво с нивото от 0,02 mg/kg.

56. Що се отнася до жалбата, че член 7, параграф 2 от директивата и правото на безпристрастно разглеждане на делото е нарушено, поради това, че Комисията не е извършила консултации с ищеца преди да разпространи неговото име, адрес и други данни съгласно системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, трябва да се посочи, че тази система не изисква от Комисията да извършва такива консултации, във всеки случай, тъй като член 7, параграф 2 от директивата не се прилага по отношение на процедурата за бързо предупреждение, въведена от директивата, за да се защити здравето на потребителите. Също така би било трудно да се постигне тази цел за бърза защита, ако Комисията е трябвало да обърне необходимото внимание на становищата на заинтересуваните предприятия преди да разпространи информацията, обхваната от директивата към другите лица за контакт от системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи.

57. Това че Комисията не е извършила консултации с ищеца представлява нарушение на принципа на правата за безпристрастен процес. Въпреки, че този принцип изисква Комисията да изслуша засегнатото лице преди да приеме мярка, която неблагоприятно би му повлияла (вж., например, Решение на Съда от 8 май 2003 г., Josanne и др./Комисия, T-82/01, Recueil, стр. II-2013, точка 77 и цитираната съдебна практика), по настоящото дело Комисията не приема никакви мерки, пряко насочени към ищеца, които имат неблагоприятно въздействие върху него. Тя главно разпространява нотификацията, а именно, това което е получила от нидерландското лице за контакт на 14 септември 2001 г. и в съответствие с параграф 4 от приложението към директивата, което води до определяне на въпросните ябълки и съответната верига за доставка.

58. Истина е, че параграфи 7 и 8 от приложението към директивата предвижда, че Комисията „може“ от една страна да се свърже с държавата-членка, за която се счита, че е страната по произхода на стоката, за да извърши необходимите проверки и от друга страна, „когато счете за необходимо“ и „при изключителни обстоятелства“, да започне собствено разследване. Възможно е Комисията при тези обстоятелства да може да проведе консултации с предприятието, по отношение на което се разпространява бързото предупреждение. Въпреки това, ищецът не е могъл да докаже, че при обстоятелствата по настоящото дело, Комисията е небрежна по отношение на консултациите.

59. Единственият довод, представен в този смисъл, е че нивото на дикофол в ябълките, изнесени в Нидерландия през 2001 г., когато са третирани през м. януари 2001 г., не са надвишавали максималното ниво от 1 mg/kg, разрешено във Франция по това време. Следователно ищецът явно счита, че Комисията е трябвало да вземе предвид търговските му интереси като се консултира с него, в светлината на специалното положение, появило се в резултат на измененията на разпоредбите относно максимално разрешеното ниво на дикофол, което става през м. юли 2001 г., докато ябълките от Франция са превозвани до страната износител.

60. Този довод не може да бъде приет.

61. На първо място, ищецът не е представил никакви данни относно датите на износа; единствената информация в този смисъл се появява във фактурата от м. август 2001 г., която доказва доставката за van den Bosch in Alkmaar (Нидерландия). Тази информация не доказва, че третираниите през м. януари 2001 г. ябълки са задължително оставени във Франция и са достигнали страната, за която са предназначени, преди м. юли 2001 г. Също толкова вероятно е техните ябълки да не са изнесени до м. август 2001 г.

62. На второ място, разпоредбите на Общността относно максимално допустимото ниво на дикофол в плодовете и зеленчуците се съдържат в серия директиви на Съвета, адресирани до държавите-членки, за да ги прилагат. Франция въвежда максималното ниво от 0,02 mg/kg със заповед от 8 февруари 2001 г., с която се изменя заповедта от 5 август 1992 г. относно максимално допустими граници на остатъци от пестициди в определени продукти от растителен произход (JORF от 3 април 2001 г., стр. 5200). Както е посочено в преамбюла от тази заповед, мярката е приета, за да се въведе, по-специално Директива 2000/42/ЕО на Комисията от 22 юни 2000 г., с която се изменя Директиви 86/362/ЕИО, 86/363/ЕИО и 90/642/ ЕИО на Съвета относно определянето на максимални количества на остатъци от пестициди във и върху зърнените култури, храните от животински произход и някои продукти от растителен произход, включително плодове и зеленчуци, включително плодове и зеленчуци (ОВ 2000 г., L 158, стр. 51), чиито член 4 е трябвало да бъде въведен от държавите-членки най-късно до 28 февруари 2001 г. и въведените мерки е трябвало да се прилагат от 1 юли 2001 г. Тази директива е публикувана в *Официален вестник на Европейските общности* на 30 юни 2000 г. Всеки добре информиран и добросъвестен търговец следователно е трябвало да

организира търговската си дейност от тази последна дата, така че предназначенията за износ ябълки, които вероятно ще се разпространяват на пазара след м. юни 2001 г. да отговарят на новото максимално ниво дикофол. Ищецът, който съобразно член 241 ЕО не е оспорил нито законосъобразността на разпоредбите, които установяват максимално ниво от 0,02 mg/kg, нито датата, на която тези правила са влезли в сила, следователно не може да подава оплакване, че Комисията е разпространила нидерландското съобщение съгласно системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи без да се консултира с него преди това.

63. Във всички случаи, дори ако се е консултирала с ищеца преди това, не е основателно да се счита, че това би попречило на Комисията да разпространи съобщение, което съдържа името на ищеца, адреса му и други данни. Единственият ефикасен начин ищецът да може да се защити от негативните последици от системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи, е да вземе проби под наблюдението на независимо лице или институция, от партидата ябълки, предназначена за износ за Нидерландия и да уреди официално признат анализ за нивото на дикофол в тази проба. Само ако е представил официален анализ веднага след като са провели консултациите, е могъл да избегне неговото име да бъде разпространено съгласно системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи. Ищецът нито твърди, нито доказва, че въпросните ябълки са анализирани *in tempore non suspecto*, както е описано по-горе.

64. Що се отнася до анализите, извършени във Франция през м. септември 2001 г., за които се твърди, че доказват, че изнесените от ищеца ябълки съответстват на разпоредбите на Общността, е достатъчно да се каже, че тези анализи не са извършени от партидата ябълка, неприета в Исландия. Следователно те не могат да докажат, че исландските анализи не са правилни. Те основно доказват, че ябълките, които са анализирани през м. септември 2001 г., са спазвали съответното законодателство.

65. В този контекст, Комисията не може да бъде държана отговорна за факта, че партидата ябълки, анализирана в Исландия, очевидно изчезва след като е изтеглена от пазара и следователно не е вече възможно да се провери точността на исландските анализи или точно да се определят тези ябълки, като ябълките, които ищецът е изнесъл за Нидерландия. Както е казано по-горе, отговорността на Комисията по системата на Общността за бързо предупреждение за опасни храни и фуражи е ограничена до разпространението на информацията като такава.

66. На последно място, ищецът не може да възразява, че Комисията е нарушила задължението за поверителност като е разпространила неговото име, адрес и други данни. Параграф 6 от приложението към директивата изрично посочва, че необходимостта от предприемане на ефективни мерки за защита на потребителите обикновено натежава над съображенията за поверителност. Тъй като съобщението за предупреждение от властите на Исландия съобщава за наличието на дикофол в „ябълки от френски произход, внесени през Нидерландия”, е в интерес и на

компетентните органи и на заинтересуваните търговци, кръгът от участващите предприятия да бъде ограничен възможно най-много, иначе всички ябълки, внесени от Франция е трябвало да бъдат спрени. Както се заявява по-горе, при обстоятелствата в случая, е оправдано и е необходимо да се даде името на ищеца в този смисъл, за да се защити здравето на Обществото.

67. От упоменатите по-горе съображения става ясно, че ищецът не е доказал, че Комисията е действала погрешно така, че да подлежи на отговорност. Следователно, исковата молба трябва да бъде отхвърлен в нейната цялост, без да е необходимо да се разглежда дали съществува причинна връзка или дали заявената щета съществува.

По съдебните разноски

68. Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като ищецът е загубил делото следва да бъде осъдена/о да заплати съдебните разноски съгласно исканията на Комисията.

По изложените съображения Първоинстанционният Съд (втори състав) реши:

1. Отхвърля исковата молба.

2. Ищецът осъжда да заплати съдебните разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 10 март 2004 година.

Подписи